Pregaria.cat

Entrada

En el racó de l'ermita

Al final de l'ermita, amagat per una columna i molt a prop de la porta, hi ha un racó, que quasi no es veu i sempre t'ha resultat un lloc admirable. El que contemples és l'altar auster, la taula de pedra, la creu, la llàntia, el ram de flors i la petita columna amb la imatge de la Mare de Déu. Les petites finestres deixen passar una llum suau i difusa per l'alabastre.

Fa ja una bona estona que estàs sol. Lentament t'ha anat envaint la sensació de pau i els teus ulls estan fixos en la petita imatge de Maria. Romànica, cap meravella, però amb aquell no sé què de tan senzilla, maternal i tranquil·la. Ni parles ni et parla. Aparentment tot molt normal, però la font interior es mou, i l'olor de l'Esperit es fa present amb aquella fragància dels moments únics.

Tot d'una com qui veu una fotografia de fa alguns anys et retrobes amb els pares i germans quan entràveu a la Cova de Montserrat, on deien que la Mare de Déu s'havia deixat trobar per aquells pastors. Quina fumera d'espelmes !!. Quelcom tan especial que no pots separar dels millors records d'aquell temps. I te n'adones que, sense quasi assabentar-te'n, Ella sempre ha estat ben a prop de la teva vida.

Encara que avui no és el 8 de Setembre celebres la teva festa personal de la Mare de Déu trobada.

Els apòstols a Jerusalem. Fets 1, 12-14.

12 Després els apòstols se'n tornaren a Jerusalem des de la muntanya anomenada de les Oliveres, que és a prop de la ciutat, a la distància que és permès de recórrer en dissabte. 13 Van entrar-hi i van pujar a la sala de la casa on es reunien. Eren Pere, Joan, Jaume, Andreu, Felip, Tomàs, Bartomeu, Mateu, Jaume, fill d'Alfeu, Simó el Zelós, i Judes, fill de Jaume. 14 Tots ells eren constants i unànimes en la pregària, juntament amb algunes dones, amb Maria, la mare de Jesús, i amb els germans d'ell.